

FOR Freedom AND Justice...

AMERIŠKA DOMOVINA

Librarian of Congress in Spirit Washington, D. C. FOREIGN LANGUAGE ONLY

AMERICAN-HOME

SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

NO. 122

CLEVELAND 3, O., TUESDAY MORNING, JUNE 22, 1948

LETO L. -- VOL. L.

VESTI IZ SLOVENIJE

OSVOBODILNA FRONTA je imela v dneh pred prvimi majem svoj drugi kongres v Ljubljani. Ni važen kongres in kaj so na njem govorili, bolj važna je vloga te organizacije. Osvobodilna fronta je zrastle v prvih začetkih iz Komunistične stranke. Ker se komunisti niso čutili sami dovolj močne, so uporabili ime Osvobodilna fronta. Za okras so pustili na nepomembnih mestih par nekomunistov v odboru, toda od vsega početka je bila ta organizacija popolnoma kontrolirana po komunistih. Ta organizacija je mojštrka poteza komunistov za varanje neumežev.

Taka je tudi ostala. Miha Marinko, komunistični predsednik ljubljanske vlade, je o tem govoril na kongresu in povedal naravnost: "Komunistična stranka je vodeča sila Osvobodilne fronte. Kjer je partijska organizacija slaba, tam je tudi Osvobodilna fronta slaba. "Ne čutijo se pa komunisti še dovolj močne, da bi nastopali samo pod svojim imenom, ampak se še vedno krijejo za imenom Osvobodilne fronte. Morda bi za zgled mogla služiti tretja stranka. Ker komunisti niso dovolj močni v Ameriki za večji samostojni nastop, so poskrbeli za ustanovitev Wallace-ove tretje stranke. To vodijo kot vodijo slovensko

Rev. A. Schiffrer

Sinoči okoli devete ure zvečer je nenadoma v Gospodu zapal slovenski župnik v Milwaukee, Wis. časti gospod Anton Schiffrer.

Vest bo težko začela vse Slovence v Ameriki. Pokojni župnik Schiffrer je bil rojen v Škofji Loki. V zgodnji mladosti je prišel v Ameriko. Tu sta s starejšim bratom Janezom oboje postala duhovnika. Anton je bil goreč misijonar po zapadnih slovenskih naselbinah največ v siromašnih rudarskih in delavskih revirjih. Šele zadnja leta je v slovenski župniji v Milwaukee imel nekoliko uredjeno in lažje dušnopastirsko delo, pa je vsa ta leta bil težko bolan in nikoli ni mogel okrevati od težkih bolezni, ki si jih je nakopal na zapadu.

Gospod Anton je bil dober in skrben oče svojim župljanom, goreč duhovnik in vnet, zaveden Slovenec. Bil je markantna osebnost med slovenskimi duhovniki v Ameriki, odličen pevec. Mnogo se je tudi bavil s cerkvenim slikarstvom. Sodeloval je pri mnogih slovenskih listih. Po zadnji vojni je v svoji župniji organiziral veliko dobrodelnih akcij za pomoč svojcem v Sloveniji in za begunce. Ameriška Domovina je z njim izgubila svojega stalnega naročnika in zvestega prijatelja. Bog hodi milosiljiv njegov duši!

Pogreb je v četrtek ob 11 dop. po milwauskem času.

Dr. Ivan M. Čok

V New Yorku je umrl kar nenadoma znani slovenski politik Dr. Ivan M. Čok. Bil je odvetnik v Trstu in Belgradu. Stopil je v javno življenje med prvo svetovno vojno. Takrat se je pridružil Jugoslovanskemu odboru, ki mu je predsedoval Dr. Trumbić in v tem odboru potem postal zastopnik Trsta.

Po prvi vojni se je preselil v Belgrad in tam stopil v jugoslovanske liberalne politične grupe, ki so zagovarjale cenaralistično ureditev države, obenem pa je bil zastopnik nekaterih organizacij emigrantov s Primorske, ki je ječala pod fašizmom.

Neposredno pred drugo svetovno vojno je šel v inozemstvo in ostal med vojno emigrant. V letu 1944 je začel delati za takozvano osvobodilno gibanje v Jugoslaviji in se je po vojni tu tja vrnil, pa je že v letu 1946 prekinil zveze s Titom in komunisti in se naselil v Trstu. Tam ni imel miru pred grožnjami komunističnih napadalcev iz Jugoslavije in se je za to pred kakim mesecem preselil v Ameriko kjer sta poročeni njegovi dve hčeri. Zaprška so progo Marijo Čok, New York, 404 Riverside Drive, hčeri Mrs. Abner Towers, Westport, Connecticut, Mrs. Gordon Stewart in sina Sava. Pokopan bo v New Yorku.

Slovenski begunci se selijo

Po begunskih taboriščih v Avstriji je zelo živahno. Zadnji čas je kmisija, ki zbira emigrante za Kanado, začela sprejemati tudi družine, ki imajo med svojimi člani vsaj tri dobre in zdrave delovne moči. Ljudje se z veseljem prijavljajo. Manjša grupa je začetkom junija odšla v Čile. To je prva skupina za to državo med slovenskimi begunci. V Kanado odhaja zopet nova skupina sredi meseca. Vsi begunci, ki so se lansko leto prijavili, imajo dovoljenje, da smejo oditi v Argentino. Težava je v tem, ker še vedno niso urejene formalnosti za izdajanje potnih listov in argentinskih viz.

Z velikim zanimanjem ljudje zasledujejo razvoj begunskega zakona v Združenih državah. Ne samo tisti, ki imajo tam svoje sorodnike, tudi drugi bi najraje počakali, da bi mogli odpotovati tja. Toda življenje v taboriščih je tako težko in celo stanje v Avstriji tako nesigurno in celo nevarno za begunce, posebno one iz Jugoslavije, da vsak zgrabi prvo priložnost samo, da more čim prej oditi. Škoda je ker se bodo naši ljudje razdelili po svetu in ne bodo mogli nikjer imeti večje in pomembnejše skupnosti. Toda v sili je vsaka rešitev dobra samo, da je rešitev. Za rešitev smatrajo tu ljudje vsako priliko, da potujejo kamorkoli, kjer se jim obeta možnost zasluzka in življenja.

Toronto. — Nova skupina Slovencev, ki so kot begunci živeli v Avstriji, je dopotovala v Kanado. Z njimi je prišlo tudi osem deklet, ki so pripotovale iz Italije. Iz Italije je prišlo sem tudi večje število mladih beguncev iz taborišča Bologna v Italiji. Večnoma so to slovenski katoliški visokošolci.

Tri na dan

Predsednik Truman, tako pravijo, je omenil svojim intimnim prijateljem: "Škoda, da Frank Lausche kandidira za guvernerja! Joj, kak imenitem kandidat bi bil on za podpredsednika Zed. držav!" Mi pa pravimo: škoda, da Mr. prezident ni tega rekel pred primarnimi volitvami v Ohio.

Ako bi sesteli vse glasove, kolikor jih ima vsak predsedniški kandidat "že v žepu" na konvenciji v Filadelfiji, bi videli, da bi dalo to več glasov, kot je pa vseh delegatov na konvenciji.

Da se zdaj tako dajejo, kdo bo predsedniški kandidat republikanske stranke, je največ vzrok to, ker so republikanci trdno prepričani, da letos lahko premagajo demokrate z vsakim kandidatom. Toda te sladke sanje se lahko spremenijo v močan glavobol, kakor se je pripetilo tistima lovcema, ki sta se nacejala na kožo, v kateri se je medved še prav dobro počutil.

IZ NAŠIH NASELBIN

ALQUIPPA, Pa. — Tukaj je umrla Johana Hribar, rojena Kozlevčar, stara okrog 60 let, doma iz Petrušnje vasi pri št. Vidu, Dolenjsko, v Ameriki okrog 40 let. Tukaj zapuška moža Franka, več otrok, vsi odrasli, brata Jožeta Kozlevčarja v Brownsvillu, Pa., sestro Mary Hribar na Windsor Heights, W. Va., in sestro Josephine Kertel v Carrolltonu, O., v starem kraju pa dva brata in sestro.

Wallace v Clevelandu

Dve Slovenki med delegati tretje stranke.

Kakih štiri tisoč ljudi je pričakovalo in z velikim navdušenjem sprejelo kandidata tretje stranke v nedeljo v Clevelandu. Wallace je napadel pred vsem drž. taj. Hummela, ki je izdal že par odločb da tretja stranka ne more kandidirati v Ohio. Napadal je dalje Tafta, Trumana, Lauschea in metal vse v en koš. Lauschea je napadel, češ, da v letu 1944 ni hotel agitirati za Roosevelta, sedaj pa je v vrsti tistih, ki tretji stranki branijo samostojni nastop. O Trumanu je rekel, da ni nobene razlike med njim in republikanskim Taftom, ki predstavlja skrajno reakcijo. "Truman je v vsaki stvari po polovico na obeh straneh. Wallace je zahteval, svobodne volitve v Španiji, v Rusiji, na Kitajskem pa tudi v Ohio. Wallace se je izjavil, da je za komunizem vkolikor je komunizem za "prvenstvene človeške stvari." Kaj je s tem g. Wallace mislil, tega pa ni povedal.

Med delegati, ki so izvoljeni za konvencijo Wallace-ove stranke, sta tudi Vida Shiffrer in Josephine Zakrajšek. Druge nesreče pa ni bilo.

Ameriški delavci smatrajo Jugoslavijo za sovražnico

New York. — Kakor smo že poročali, so pristaniški delavci v New Yorku odklonili, da bi nakladali tovar na jugoslovansko ladjo Radnik. Prizori, ki so se pri tem odigrali, kažejo prepričevalno kako so jugoslovanski komunisti priljubljeni med ameriškim delavstvom. Zato prinašamo še nekaj te zgodbe.

Starejši mož, ki je delegat unijske pristaniških delavcev, je takoj, ko je zagledal na krovu ladje sliki Stalina in Tita, vtaknil roke v žep in začel pozivigavati. Ko so ga njegovi tovariši vprašali, kaj počne, je odgovoril: "Jaz se ne bom dotaknil tega blaga. Spominjam se še kako smo nakladali japonske ladje, pa so Japonci potem lepo vračali našim otrokom. Moj sin je bil v vojski ranjen in jaz ne bom delal spet iste napake, da bi delal za naše sovražnike, vi drugi pa kakor hočete."

Vseh 63 delavcev, ki so bili določeni, da bodo naložili jugoslovansko ladjo, mu je pritrtilo in vsi so izjavili, da ne bodo naložili. Njihova odločitev je bila toliko bolj presenetljiva, ker so bili poprej že tri tedne brez posla.

Delavci so glasno zahtevali naj se ladja odstrani iz luke.

Ladja je imela sprejeti kakih 100 potnikov, ki so morali vsaj svojo ročno in drugo prtljago znesti sami na ladjo.

Predsednik delavske Unije, Mr. Ryan je dejal: "Kako naj jih silim k delu ki ga jaz sam ne bi hotel opraviti." Unija delavstva ni uradno mogla siliti ljudi k delu, ker je bila tuja ladja.

Tudi drugi dan so delavci vstrajali in kljub opominom niš hoteli prijeti za delo. Jugoslovanski zastopniki so jim dokazovali, da je tovar odobrila ameriška vlada, pa vse ni nič pomagalo.

Pripominjamo, da je to že ponovni slučaj, da so delavci odklonili sodelovanje pri tvorih namenjnih za Jugoslavijo, ki jo smatrajo za državo, ki je sovražna Ameriki.

KONVENCIJA REPUBLIKANSKE STRANKE

Philadelphia. — Kongres Republikanske stranke se je začel v znamenju velikega optimizma med delegati, da bo stranka pri vojitvah gotovo zmagala. Ni pa bilo nič jasnega kam se nagiba večina. Delegati tistih držav, ki imajo ključ odločitve v rokah, se držijo zaprti in ne dajejo nobenih izjav in obljub. Taft in Dewey smatra, da sta ona dva ostala še edina resna konkurenta. Delegati iz Pennsylvania, Illinois, Michigan in California, ki imajo svoje domače kandidate, so sklenili, da bodo pri prvih glasovanjih prihodnji četrtek oddajali glasove za senatorja Edwarda Martina, gov. Dwighta H. Greena, Vandenberga in druge, ki so jih določili doma, brez ozira na to ali bodo imeli izgled na izvolitev ali ne. Govorice, da je Dewey ponudil Greenu kandidaturu za podpredsednika, je Green zanikal in rekel, da ni do bil nikake ponudbe.

Taftovi pristaši so priredili svojemu kandidatu najbolj hrupno sprejem. Okrašenega slona so vodili po ulicah, vpili in peli, vzklicali razne rime, ki se končujejo na Taft, in na Bob tako, da je evropskemu opazovalcu izgledalo kot da je pred dvajsetimi leti v Italiji, samo, da je bilo vse bolj prisrčno, navivno in nevedno, kot takrat, ko so se vsidili Italijani kako prepevati po komandi.

Philadelphia. — Delegati republikanske stranke radovedni sprašujejo kake žene imajo kandidati, ki bi mogli biti izvoljeni. Gov. Warren je prišel na konvencijo s svojo soprogo in tremi hčerkami, gospa Taft je spremljala soproga in že odgovarjala na mnoga vprašanja častnikarjev. Gospa Dewey je prišla na konvencijo na čelu skupine republikancev iz New Yorka. Takoj po prihodu je imela častnikarsko konferenco.

Philadelphia. — Zunanja politika republikanske stranke bo opustila vsak izolacionizem. Konvencija se bo izrekla za pomoč Evropi, za Zvezo Narodov in sploh za nastopanje Amerike na vseh kontinentih v obrambo miru in proti komunizmu.

Philadelphia. — Predsednik republikanske stranke Carroll Reece je proti komunizmu opisal kot namen volitev v novemburu glasovanje za republikanizem. Rekel je, da so republikanci vztrajni, odločni in neodlenjivi branilci sedanjega ameriškega demokratskega reda.

Edino republikanska stranka je vedno in vztrajno delala proti komunizmu in razdiralnemu radikalizmu. Izбира je samo med tema dvema. Kot protikomunistični borec je republikanska

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Priden dijak — Fred Skok, sin Mr. in Mrs. Victor Skok iz 1428 Coit Rd., ki je graduiral iz Shaw višje šole, je dobil za svojo pridnost prostošolnino za 4 leta na Princeton univerzi. Fred se je v šoli udeleževal poleg rednega učenja tudi v dramatik, diskusijah in športu. Na 5. julija se poda v Bowling Green kolegij, kjer bo študiral govornišvo. Želimo mu najboljših uspehov.

No počitnicah — K svojim starišem je prišel na kratke počitnice Rev. Bonaventura Bandi, OSB, sin zelo ugledne katoliške družine Mr. in Mrs. Lovrenc Bandi, 6727 Edna Ave. Cleveland. Njegovo duhovniško službeno mesto je Cannon City, Colo. Želimo uglednemu rojaku, da bi se prav dobro odpočil med svojimi dragimi rojaki, prijatelji in znanci.

Prvi dan poletja — Včeraj je bil prvi dan poletja. Pa se ni kaj prida izkazal. Oblačno jutro ni kazalo poletnega obraza. Letos so površniki še kar dobri tudi poleti.

Na television — Miss Marion Kuhar bo danes, v torek pela na television postaji W. E. W. S., 1816 E. 13. St. in se vam priporoča, da glasujete zanj. — S tem ji boste pomagali k boljšim uspehom.

Noce enosmerne ceste — Prometni komisar John R. Sammon je določil, da bosta od srede dalje cesti E. 12. in E. 13. med Euclid in Chester Ave. postali enosmerni. Po cesti E. 12. bo šel promet proti jugu, po cesti E. 13. pa proti severu. Ta ureditev prometa je začasna radi gradbenih del, ki se vršijo na Higbee Building med E. 13. in Euclid.

Zahvala dobrotnikom — Pri nedeljski slavnostni večerji je prišlo samo darov v gotovini preko 1,000 dolarjev. Pri tem niso vpoštevani dohodki od vstopnic, ker še ni napravljen končen obračun. Vsekakor je to izredno lepo znamenje dobrih src clevelandskih katoliških Slovencev. Vsem dobrotnikom v imenu trpečih beguncev: Bog plačaj! Predsedstvo Lige.

Popravki — V poročilu o smrti Frances Cvetko bi se moralo pravilno glasiti: Ovitko. Zaprška tudi hčeri Dorothy in Ann ter sestrično Mary Fortuna. — V zahvali za pok. Antonom Kolenc je bilo pomotoma izpuščeno, da darovali za venec sosedje iz Orton Ct.

Na zlato poroko — Mr. in Mrs. John Komin ter hčerka Dorothy in Mr. in Mrs. Wm. Mott ter družina so odpotovali v Spring Valley, Ill. na zlato poroko, ki jo bosta praznovala Mr. in Mrs. Joseph Mott. Wm. Mott je zet družine Mr. in Mrs. John Komin iz 877 E. 73. St.

V bolnišnici — Mrs. Anna Urbanič iz 6717 1/2 Bonna Ave. se je 15. junija tako poškodovala, da je morala v Glenville bolnišnici na operacijo. Obiski so dovoljeni. Nabaja se v vardi v prtiličju, postelja 9. Tam bo morala ostati še precej časa.

Pogreb — Pogreb za pok. Kazimirjem Halatowicz, bo v sredo zjutraj ob 8:15 iz Svetkovega pogrebnega zavoda in v cerkev sv. Jeronima ob 9.

Razne najnovije svetovne vesti

FRANKFURT, NEMCIJA. — Zavezniška okupacijska oblast je določila deset bilijonov novih mark, ki bodo v denarnem prometu pod novim režimom. To je največja vsota, ki bo dovoljena v obtoku.

DETROIT. — Ford Motor Co. je ponudila 11 do 14 centov povišanja na uro. Unija avtnih delavcev, ki je zahtevala 30 centov povišanja na uro, na to ponudbo ni odgovorila.

WASHINGTON. — Uradi hite s pripravljanim postopanjem, da bi ustavili premogarski štrajk. Zastopniki premogarske unije in lastnikov so bili ponovno klicani na zaslišanje. Posredovalni predlogi so bili doslej odbiti z ene in druge strani in je verjetno, da bo vlada morala stavko prepovedati in se poslužiti zasilnih odredb po zakonu Taft-Hartley.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 3, Ohio

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Subscription rates table for 1948, listing rates for US and other countries.

United States \$8.50 per year; \$5 for 6 months; \$3 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 122 Tues., June 22, 1948

Friderik Baraga bodi nam vzor

Škof — misijonar Friderik Baraga je umrl v duhu svetosti. Že kmalu po njegovi smrti so se njegovi sobratje duhovniki in drugi častilci njegovih izrednih kreposti začeli prizadevati, da bi dosegel čast oltarja.

Veliko je že napisanega o Baragovem življenju, pa čim bolj segajo poizvedovanja o podrobnosti življenja tega svetniškega moža, tem bolj se odkrivajo.

Bil je sin ene redkih slovenskih plemiških rodbin, ki je bila tudi v gospodarskem oziru trdna. Lepa in uspešna bodočnost se je kazala dobremu in nadarjenemu mladeniču, ki je odlično končal srednje šole in odšel na Dunaj na vseučilišče.

Istočasno, ko je dozoreval v znanosti in poznavanju lepim umetnosti, da so ga tovariši občudovali, pa je njegovo dušo vedno bolj prevzemal ogenj čiste vdanosti Bogu in popolnega žrtvovanja v božji službi.

Želja po žrtvovanju samega sebe ga je gnala v misijone. V misijone je hotel, v divje razmere, med rdečke, ki niso poznali nikake luči krščanstva, nikake krščanske omike in civilizacije.

Zatrjel je v sebi vsko željo po svetnih časteh. Tudi kot duhovnik in škof se je izogibal vsem svečanim nastopom in zunanostim. Najraje je v samotni molitvi premišljeval, da bi v vedno novem in globljem spoznanju božjega, nadzemskega, večnega črpal moči in sredstva za nova dela v vinogradu Gospodovem.

Zrtve in popolna posvetitev misijonski dolžnosti je vti-snila Baragovem značaju izraz svetniškega moža. Baraga je vedno bolj vzbujal občudovanje in zupanje. Rastlo je prepričanje, da Bog njegovih priprošenj ne bo preslišal.

Popolnoma verodostojni viri povedo, da je žena, ki je imela bolno nogo, v živi veri v Baragovo čudotvorno moč dobila in na boleče mesto privezala kos blaga iz njegove oblike in molila za zdravje po Baragovi priprošnji.

Po mišljenju in delu sem odločen protikomunist. Zato nisem smel živeti doma pri družini. V Titovini sem se moral javljati "prejubi" Titovi policiji. Ker sem slutil, da se bo to javljanje prej ali slej končalo s smrtno, sem zbežal iz preljube domače zemlje v tujino. Po mnogih težkih ovirah sem prišel v ameriško čono Avstrije v upanju, da bo tu begunčev življenje najbolj mirno in da bom od tu najlažje odšel preko morja s trebuchom za kruhom.

Obiskal nas je bodoči škof v Sault Ste. Marie. To je čudovito odkritosrčen, dober in skromen mož. Tako lahko sem govorila z njim kot bi s komurkoli od vas. To je svetnik. Slušala sem to že tudi prej predno sem z njim govorila.

Zrtve in popolna posvetitev misijonski dolžnosti je vti-snila Baragovem značaju izraz svetniškega moža. Baraga je vedno bolj vzbujal občudovanje in zupanje. Rastlo je prepričanje, da Bog njegovih priprošenj ne bo preslišal.

Po mišljenju in delu sem odločen protikomunist. Zato nisem smel živeti doma pri družini. V Titovini sem se moral javljati "prejubi" Titovi policiji.

Slovenija je Barago dala Ameriki. V Slovenijo se je svetniški škof večkrat zatekel po pomoč, ko so se težave tako nagromadile, da ni mogel naprej. Pomoč je dobil in blago-

slovljene akcije nadaljeval tu v Ameriki. Po Baragovi delih je slovensko ime častno mesto dobilo v mogočni veji katoliške cerkve v Ameriki. Naj Baragov zglede vzbudi misijonarje za rešitev Slovenije danes, da bi bila zopet vrt svobodnega krščanskega napredka a nam ameriškim Slovencem naj Baraga sveti kot zgled in vzornik, da bomo pravični in dobri, zvesti in koristni državljani, neumorni delavci za Boga in vvero vanj. Baraga je živel in delal za našo srečo; ohranjajmo in izpopolnjujmo katoliško življenje v Ameriki za večjo srečo sedanjega rodu in naših otrok.

BESEDA IZ NARODA

Razne novice iz La Salle

La Salle, Ill. — Dne 15. junija je minilo našima dvema rojakoma, Mr. in Mrs. Louis Kosem, 35 let odkar sta si objubila večno zvestobo in sta bila poročena v cerkvi sv. Jožefa v La Salle, Ill. Poročil ju je takrat Rev. Father Grobovšek; za prič pa sta bila sedaj že pokojna Mr. in Mrs. J. Novak. V zakonu so se jima rodile tri hčere: Dorothy por. William Gens, Emiyl por. Charles Marchiori, a Nežika pa je še doma pri starših in jima pomaga v trgovini. Naša prijazna slovenska prijateljka vodita lepo trgovino tam gori na St. Vine Ave., torej med Slovenci na Griču in to že več let. Trgovina jim prav dobro gre in pri tem pa jima pomagajo tudi pridne hčere, ki so vse izučene v tem poslu. To je tudi dokaz, da hčere spoštujejo svojega očeta in mater.

Mr. in Mrs. L. Kosem spadata k fari sv. Roka in rada pomagata po svojih močeh kakor tudi za Slovenski narodni dom. Zato sprejmeta oba od mene in moje suproge Mary ter vseh ostalih tukajšnjih Slovencev polno mero čestitk k vajini 35 letnici poroke s željo, da bi dočkala še mnogo let zdravja in veselja, kar Bog vama daj!

Vreme imamo pri nas kaj nestanovitno, je par dni vroče, malo dežja in zopet mrzlo.

Pred nekaj dnevi nas je obiskal Mr. Martin Senica iz Chicaga, kjer vodi gostilno. Prišel se je bil k svojim bratom za par ur na obisk in tako se je bil ustavil tudi v La Salle in celo pri Tonetu na Griču. Hvala lepa Martin za obisk in kaj kmalu se zopet oglasi.

Pozdravljam vse Slovence in vam vsem toplo priporočam list Ameriška Domovina, ker v tem listu dobite veliko novic od tukaj in iz stare domovine. Zastopnik.

Trnjeva pot slovenskega begunca v Avstriji

(Naslednje vrstice je napisal slovenski begunec, ki se je po dolgem času in trpljenju rešil begunskega življenja v Avstriji in je sedaj, zadovoljen pri svojem delu v tujini, ki ga je sprejela.)

Po mišljenju in delu sem odločen protikomunist. Zato nisem smel živeti doma pri družini. V Titovini sem se moral javljati "prejubi" Titovi policiji. Ker sem slutil, da se bo to javljanje prej ali slej končalo s smrtno, sem zbežal iz preljube domače zemlje v tujino. Po mnogih težkih ovirah sem prišel v ameriško čono Avstrije v upanju, da bo tu begunčev življenje najbolj mirno in da bom od tu najlažje odšel preko morja s trebuchom za kruhom. Samo ven iz Evrope, da dobim kje delo in vsaj v miru preživim to borno življenje. Izmed mnogo križev in težav, vam bom popisal samo nekaj. Papir in pero ne preneseta bolečin, računanj, dvomov, obupnih misli, ki spremljajo begunca vsak korak. Morda boste mogli vsaj doumeti iz teh vrstic, kaj je grenkoba begunskega življenja.

Kakor vam je gotovo že znano podpira begunce IRO. Ko-

gar IRO ne sprejme, ne dobi zatočišča v taborišču, ne more upati ne izselitve, postane prava brezpravna raja, odvisna od milosti in nemilosti "gostoljubne" Avstrije. Ne pozabite, da je duh premnogih Avstrijcev, pa čeprav jih še tako carkljajo in morda prav zato isti, kot je bil pod Hitlerjem! Du verfluchter Auslander! Prišel sem v taborišče, ker so mi rekli, da bom tja sprejet, ako se prijavim za izselitev, seveda moram biti prej sprejet od IRO-a. Takoj sem se registriral pri IRO-u in se prijavil za Kanado. V taborišču sem dobival hrano nekaj nad mesec dni kot gost. Ničesar hudega sluteti so mi dne 21. marca povedali, da od tega dne ne morem več dobivati hrane v taborišču. Sprasaval sem na raznih mestih (pri direktorju taborišča, registracijski pisarni in pri raznih znancih), kako bi mogel dobiti v taborišču vsaj stanovanje, če ne tudi hrane. G. direktor taborišča mi je rekel, naj grem na urad IRO-a, tam naj dobim potrdilo, da bom od IRO-a sprejet. Če tega potrdila ne prinesem, se moram takoj izseliti iz taborišča. Šel sem na urad IRO, kjer me je uradnica napotila v pisarno k IRO oficirju. Tam me je zasliševal: kje, kdaj in kako amla prišel iz Titovine, kaj sem delal med vojsko (isto kot pri uradni registraciji za sprejem v IRO). Vsako svojo izjavo sem moral dokazati. Hotel je tudi imeti dokaze, kje sem bil v času vojske. Povedal sem mu, da v vojnem ujetništvu. — "Kje imate dokaze?" — "Ni mam, a pišal bom v švicu na mednarodni Rdeči križ." Uradnik: "Ko boste potrdilo dobili, se zglasite." Napisal je listek z angleškim besedilom in me poslal v prej omenjeno pisarno. Tu je uradnik listek uzel in mi povedal, da ne morem biti sprejet v taborišče, ker nimam dokumentov. Dokazoval sem mu, da imam nekaj potrdil, sicer ne iz domovine, pač pa iz mojega časa bivanja v Avstriji. Uradnik me je nato surovo nahrulil: "Ali ste vi več kot naš uradnik, ki je ta listek napisal?" in mi s prstom pokazal na vrata. Žalosten sem odšel.

Pisal sem takoj na Rdeči križ v Švicu. Ker so bili takrat ravno velikonočni prazniki, sem dobil odgovor šele po 21 dneh. Med tem časom sem skrivaj bival v taborišču. Hrane nisem imel. Hvala Bogu in neki stari ženi, ki se me je spomnila in mi poslala deset dolarjev. S tem denarjem sem se preživljal, ker dela v bližini taborišča nisem mogel dobiti, čeprav sem ga iskal. Če bi me med tem časom dobila v taborišču vojaška policija, ki od časa do časa pregleduje taborišče, bi me gotovo zaprla, ker nisem imel dovoljenja za bivanje v taborišču. Kako je prijetno sredi noči poslušati trkanje na vrata, ko veš, da te morejo zapreti, ker ne smeš bivati v taborišču in to pa zato ne, ker nimam potrebnih potrdil. Hvala Bogu, policija me ni zaprla. Ko sem dobil potrdilo od Rdečega križa, sem se ves srečen in vesel, da je moj križ glede hrane in stanovanja končan, napotil na IRO urad. Med tem časom sem dal pri notarju napraviti zapisrigo dveh prič, ki

me dobro poznata iz domovine, da so podane izjave resnične. S potrdilom Rdečega križa, da sem bil res v vojnem ujetništvu in notarjem zapisnikom sem šel na IRO urad. Pokazal oboje uradniku, ki je predložil listine višjemu IRO oficirju. Uradnica me pokliče in pove: IRO oficir pravi, da nimate štirijezične legitimacije, zato ne morete biti sprejet v IRO.

Pred nekaj tedni pa mi je uradnik rekel, da bom takoj sprejet, samo potrdilo o vojnem ujetništvu naj prinesem. Ves začuden in prestrašen, kaj bo še ponovno zahteval, ponudim štirijezično legitimacijo. Dobil sem odgovor: "Ne drži, ker ni izdana v Lienzu." Takoj sem se podal na policijski urad v Lienzu. Poteklo je nekaj časa predno sem našel pravo mesto. Povedal sem, kaj želim. Uradnik me je začuden pogledal in rekel, da je moja osebna legitimacija izdana v Avstriji napisana v štirih jezikih in mora veljati po vsej Avstriji. Pojasnjeval sem mu, da na IRO zahtevajo legitimacijo izdano v Lienzu. Rekel mi je, naj dam svojo legitimacijo taboriščnemu direktorju, ki naj jo uradno pošlje na njegov policijski urad. On bo na direktorjevo uradno izjavo dal uradni pečat na mojo legitimacijo. Brez direktorjeve izjave ni hotel dati pečata in podpisa. Nato me je kratko pozdravil: "Auf Wiedersehen!" in mi pokazal vrata.

Lahko si mislite, kako je človek upri srcu. Policijska oblast mi potrdila ne da. K taboriščnemu direktorju si nisem upal, ker nisem bil v taborišče uradno sprejet. Kaj sedaj? Koliko bridkih, tihih bolečin, ki te spremljajo na vsakem koraku. Nisem vedel, kaj bi, kje bom zvečer spal, kaj jedel danes, kaj jutri in kje? To je bridka pot begunca, ki bi rad delal in si z delom služil kruh, pa te skoraj živeti ne puste.

Dobil sem po mnogih težavah neko potrdilo, na podlagi katerega sem mogel vložiti prošnjo za novo štirijezično legitimacijo. Rad bi bil čimprej dobil to legitimacijo, zato sem sam nesel prošnjo na policijski urad. Zvedel sem, da DP ne more uspešno govoriti z vsakim avstrijskim uradnikom, pač pa da na srce in voljo avstrijskega uradnika zelo blagodejno vplivajo ameriške cigarete. Za nekaj šillingov, ki sem jih še imel za hrano, sem kupil cigarete mišleč, da bom z njimi poskusil dobiti zaželjeno legitimacijo.

Ko vstopim v policijski urad, me uradnik vpraša, kaj bi rad. Povem mu, da bi rad na podlagi prošnje dobil osebno legitimacijo. Uradnik me je takoj spoznal, da sem bil že pri njem. Rekel mi je, da se mu zdim sumljiv, ker tako nujno rabim legitimacijo; tu nekaj ne bo v redu. — Ob takih razlagah uradnikovih, sem se spomnil doživeti pri komunjstih. Tudi oni so me dolžili, da sem sumljiv. Vedel sem, kaj to pri komunjstih pomeni. Ob spominu na taka doživlja te spreleti mraz. — Dokazoval sem znova uradniku, da nujno rabim legitimacijo za registracijo pri IRO. Uradnik pa si ni dal dopovedati. Kričal je nad menoj, da sem bil že ves prestrašen in še bolj pa obupan. Med uradnikovim kričanjem in mojim obupanjem sem izlekel iz žepa cigarete in mu jih z vprašanjem: "Ali kadite?" ponudil. Uradnikov obraz se je zasvetil, lice raztegnilo, kričanje brenehalo, vstal je s stolom, me potrepal po rami, med hitrim spravljanjem cigaret v miznico, mi je dobrodušno kot bi bila najboljša prijateljka iz davnih let, rekel: "Verjemite mi, da vsakemu res ne moremo napraviti, a za vas pa bomo, ker nujno rabite. Samo malo počakajte." (Da imajo cigarete res tako čudežno moč

ČE VERJAMETE ALPANE

Sem rekel, da bi povedal par besed o vojaških vajah, ki so se vršile vsako poletje pri nas. Za nekatere je prišel s tem lep začuden in prestrašen, kaj bo še ponovno zahteval, ponudim štirijezično legitimacijo. Dobil sem odgovor: "Ne drži, ker ni izdana v Lienzu." Takoj sem se podal na policijski urad v Lienzu. Poteklo je nekaj časa predno sem našel pravo mesto. Povedal sem, kaj želim. Uradnik me je začuden pogledal in rekel, da je moja osebna legitimacija izdana v Avstriji napisana v štirih jezikih in mora veljati po vsej Avstriji. Pojasnjeval sem mu, da na IRO zahtevajo legitimacijo izdano v Lienzu. Rekel mi je, naj dam svojo legitimacijo taboriščnemu direktorju, ki naj jo uradno pošlje na njegov policijski urad. On bo na direktorjevo uradno izjavo dal uradni pečat na mojo legitimacijo. Brez direktorjeve izjave ni hotel dati pečata in podpisa. Nato me je kratko pozdravil: "Auf Wiedersehen!" in mi pokazal vrata.

Lahko si mislite, kako je človek upri srcu. Policijska oblast mi potrdila ne da. K taboriščnemu direktorju si nisem upal, ker nisem bil v taborišče uradno sprejet. Kaj sedaj? Koliko bridkih, tihih bolečin, ki te spremljajo na vsakem koraku. Nisem vedel, kaj bi, kje bom zvečer spal, kaj jedel danes, kaj jutri in kje? To je bridka pot begunca, ki bi rad delal in si z delom služil kruh, pa te skoraj živeti ne puste.

Dobil sem po mnogih težavah neko potrdilo, na podlagi katerega sem mogel vložiti prošnjo za novo štirijezično legitimacijo. Rad bi bil čimprej dobil to legitimacijo, zato sem sam nesel prošnjo na policijski urad. Zvedel sem, da DP ne more uspešno govoriti z vsakim avstrijskim uradnikom, pač pa da na srce in voljo avstrijskega uradnika zelo blagodejno vplivajo ameriške cigarete. Za nekaj šillingov, ki sem jih še imel za hrano, sem kupil cigarete mišleč, da bom z njimi poskusil dobiti zaželjeno legitimacijo.

Ko vstopim v policijski urad, me uradnik vpraša, kaj bi rad. Povem mu, da bi rad na podlagi prošnje dobil osebno legitimacijo. Uradnik me je takoj spoznal, da sem bil že pri njem. Rekel mi je, da se mu zdim sumljiv, ker tako nujno rabim legitimacijo; tu nekaj ne bo v redu. — Ob takih razlagah uradnikovih, sem se spomnil doživeti pri komunjstih. Tudi oni so me dolžili, da sem sumljiv. Vedel sem, kaj to pri komunjstih pomeni. Ob spominu na taka doživlja te spreleti mraz. — Dokazoval sem znova uradniku, da nujno rabim legitimacijo za registracijo pri IRO. Uradnik pa si ni dal dopovedati. Kričal je nad menoj, da sem bil že ves prestrašen in še bolj pa obupan. Med uradnikovim kričanjem in mojim obupanjem sem izlekel iz žepa cigarete in mu jih z vprašanjem: "Ali kadite?" ponudil. Uradnikov obraz se je zasvetil, lice raztegnilo, kričanje brenehalo, vstal je s stolom, me potrepal po rami, med hitrim spravljanjem cigaret v miznico, mi je dobrodušno kot bi bila najboljša prijateljka iz davnih let, rekel: "Verjemite mi, da vsakemu res ne moremo napraviti, a za vas pa bomo, ker nujno rabite. Samo malo počakajte." (Da imajo cigarete res tako čudežno moč

žareča kača. Potem smo pa napeto gledali, kje se bo pokadilo, kar bo znamenje, da je tam udarila krogla. Če je topničar zadel, smo ga pohvalili. Ako je pa udarila krogla visoko v Gabrovški hrib, smo zabavljali nad slabim streljanjem. Včasih je bilo pa treba že precej časa čakati na prgišče dima. Takoj smo uganili, da je topničar celo hrib zgrešil in potem smo šli z očmi tje daleč v črni vrh, odkoder se je res nazadnje pokadilo iz gozda. Sreča za takega topničarja je bila ta, da nismo bili mi njegovi naprej postavljeni, ker hudo bi ga bili kaznovali. Se reče, saj najbrže tudi od njegovih ni bil posebno pohvaljen, ker ni mogel zadeti niti visokega in širokega Gabrovškega hriba.

Kadar je bil ukaz, da zapuste baterije pozicijo in zasedejo novo, smo bili vsi trdi, ko smo gledali, kako je to drvelo preko gmajne in senožeči. Ni niso gledali za pota ali za ravan ali jaso. To je drvelo kar vpek, da so kotesa visoko odskakovala. Vse bo drobno, smo rekli in se križali. Tisti, ki so bili na konjih, so imeli še dobro, ampak tisto moštvo, ki je sedelo na vozovih ob kanonih in onih za municijo, so se morali dobro držati, da niso zleteli na vse strani, kadar je drvel voz čez grmovje in čez skale, včasih po levih, včasih po desnih kolesih. Pa ni bilo nikoli kakšne nesreče. Takrat smo vsi sklenili, da ko dorastemo, bomo šli vsi v kamorjstvo, ki so takrat tiči.

Bilo je ravno tiste dni pred ženjenjem na Menišiji. Domov je prišel brat Jože in ker je bil ravno topniški polk na vajah, smo sklenili, da gremo vsi od naše hiše za nevtralne opazovalce. Jože je povabil tudi domačega župnika g. Dimnika in smo šli tje na Jožetovo senožet, kjer smo posedli v senci in opazovali streljanje topničarjev. Po končanem vajah je rekel naš Jože, ki je bil tisti dan nekam razposajene volje, da bi rad zopet enkrat "kozy pasel." Saj poznate to igro, kaj ne. Takoj smo bili vsi pri volji. Brat Matija je naglo vrezal ko-

zo, brat Janezek pa palice, katere res ne luča v kozo. Gospod Dimnik je rekel, da bo metal v kozo kar svojo palico, ki jo je imel za na sprehode. Le, smo rekli in si mislili, da je škoda lepe črne palice, ki ne bo nikoli več za rabo, če ima gospod še zakej roko. In res je bila palica po igri, ko bi jo ogledali jazbeci.

Matija, Janez in jaz, ki smo bili "s kmetov" in imeli dosti vaje v taki igri, smo malokdaj pasli kozo. Toliko pogosteje pa sta jo oba gospoda. Jaz, ki sem bil komaj par let iz pastirstva, sem poravnal tedaj račune z našim Jožetom, ki me je včasih popil za ta sladke. Saj veste, vselej po nedolžnem. Kadar je pasel on in je bila vrsta na meni, da sem vrgel palico, sem se dobro vstopil in rekel, kakor je to predpisano: "Pri ta novem cesarju gor in dol," dobro pomeril ter zagnal palico, ki je zadelo kozo prav pri vrhu, da je prevračala kozolce daleč tje po dolini. Jože je moral ponjo, jaz sem pa pretekel vse predpisane postojanke, pobral svojo palico in bil zopet "doma," predno se je pastir vrnil s kozo. Če je pa naneslo, da sem jaz pasel, se nisem prav nič "sonal" gospodov in vaza jima je priletela, kamor že, da sta jo čutila. Ampak zamerila nista in oba sta rekla, da že davno nista imela take zabave. Jaz tudi ne, ampak tega nisem naglas rekel.

Ob teh kratkih podatkih si ustvarite svoje mnenje in se zamislite v razpoloženje in dušno stanje begunca, ki trpi že samo zato, ker je moral zapustiti domovino, družino, delo na domači zemlji, da je ušel gotovi smrti v komunističnem "raju". Sedaj, hvala Bogu, pa sem rešen taborišča in Avstrije... Prvi slep človek, ki je bil član senata Zed. držav, je bil Thomas P. Gore iz Oklahome.

DACHAU

Iz dnevnika slovenskega jetnika

VIII.
Ze zopet na transportnem bloku! Ko sem bil v revirju sem izgubil komando. Ujetniki, ki so delali v tej komandi, so morali neko dopoldne na zdravniški pregled v kopalnico. Čez par dni so šli s transportom v taborišče Neuen Gammé pri Hamburgu. Tako sem izgubil skoro vse svoje tovariše.

Ko sem odšel v revir, smo se poslovili kar hitro. Nič ne ni imel časa, mudilo se je vsem na zbor. Pa kaj bi se mnogo poslavljali, ko se bomo, itak v kratkem videli. Tako smo mislili, a smo se motili. Poslovili smo se za vedno.

Od teh mojih tovarišev je ostal samo eden po naključju živ. Vsi drugi so našli par dni pred osvoboditvijo smrt v vasilovih Severnega morja. SS-ovci so jih naložili na neko tovorno ladjo in jih potopili, ko so se bližali Angliji.

Prof. Krolj Tone, podpolkovnik Držman Josip, akademiki Srebotnjak Vane, Klemnešek, Tinče, Zan Živan, Končar Boris, poročnik Zrimšek Ante in mnogi drugi, katerih imena sem pozabil — najmanj 30 Slovencev — so bili med temi zadržanimi žrtvami nacističnih zločinov.

Umrli so. Srce nam joče in se ne da potolažiti. O, koliko je bilo v njih mladosti, tovaršstva in požrtvovalnosti! Vane je imel že dobro komando v Dachau, pa se ji je odpovedal, da je mogel ostati skupaj z nami. Ko bi tega ne storil, bi ostal v Dachau in... Moralo je tako biti, da je tragedija večja. Umrli so. Nam je hudo, čeprav vemo, da jim je dobro in da si gotovo ne žele nazaj. Našli so mir in domovino, ki jih mi še nimamo in jih zastoj iščemo, našli so božji mir in večno domovino, ko mi še zemeljske domovine miru in zemeljske domovine nimamo. Ko bi ostali, bi bili kot mi "reakcionarji", izdajalci in kolaboraterji", ker so umrli, so samo nedolžne žrtve, ker mrtvi

NAZNANILO!

Rojakom v Newburghu naznanjamo, da smo odprli prodajalno za pivo v steklenicah, da se vzame domov. Najboljše vino in vse mehke pijače. Kadar ste žejni, kar naročite pivo v zabojih in mi vam ga dostavimo na dom.

Zupancič Beverage Stores
3549 East 81st Street
Tel.: DI 9287

DO YOU GET VITAMINS?

Of course you do. Everybody does! Couldn't live if they didn't. The question is do you get ENOUGH Vitamins? A great many people do not, and as a result, feel low and run down.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the basic daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.

Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store.

MILES LABORATORIES, INC., New York, N.Y.

VESTI

IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. strani)
jan svojega dela dovolj dobro opravil ali je nevarnost pred duhovščino tako velika. V boj proti duhovščini so spustili še posebej nekega Jožeta Primožiča. Baje je iz Gorice. Ta je pripovedoval med drugim: "Mi smo na terenu že mnogokrat lahko ugotovljali, da je reakcionarni del duhovščine osnova vsega reakcionarnega delovanja na vasi. Nismo pa napravili dosti, da bi konkretno tolkli po njihovem protiljudskem delovanju. Odslej naprej, ko smo ugotovili, da je nosilec reakcionarnega delovanja na vasi prav reakcionarni del duhovščine, pa je naša naloga da bomo naše kmečko prebivalstvo bolje vzgajali. Na drugi strani pa neizprosa borba proti vsem reakcionarnim duhovnikom." Nato je pozval mogočnega govornika duhovnike, ki so za Osvobodilno fronto, naj javno obsodijo tiste duhovnike, ki so za Vatikan. Potem pa je še posebej udaril po goriški duhovščini: "Po osvoboditvi je tudi duhovščina na Primorskem začela kazati svoje drugo lice. Na jasnem si moramo biti, da peljejo vsa pota iz Vatikana v naša župnišča in vsa pota iz naših župnišč v Vatikan." Torej Vatikan moti primorske duhovnike, da ne marajo komunizma.

Po tem napadu bo ostala seveda primorska duhovščina tista, ki je bila. Le v čast si lahko šteti, če jo sovražniki Cerkve sovražijo.

"LJUDSKA CERKEV." — S tem kongresom v zvezi so potem listi naprej napadali duhovščino in zahtevali, da se odpove svoji protikomunistični vlogi. Pozivali so tudi na nekako "ljudsko cerkev." No, nam se zdi, da ne bodo dobili več kot pest takih duhovnikov na Slovenskem. Najbrž, jih bo tako malo, da bo zmanjkalo korajže za javnost. Vsaj dostojni ni bilo slišati o kaki organizirani izjavi za OF.

"LJUDSKI DUHOVNIK." — Tu in tam ujamemo kakšnega duhovnika, da jim podpiše kako izjavo. Takega potem razkazujejo po svojem časopisu kot Hrvat medveda na sejmu. Tako ima Slov. por. 9. maja izjavo nekoga Franca Krena od Sv. Križa pri Mariboru. Ta pravi, da morajo duhovniki držati z ljudsko oblastjo, ker da ta oblast ni proti veri in ne ovira verskih obredov. (Pri Sv. Križu najbrž res ne.) Potem govori o razkrinkanih duhovnikih Zoru in Doklerju in Mundi in Jeriču. (Lahko bi naštel še dolgo vrsto). Te imenuje izdajalce. Ta obsodba, da je njemu prinesla zadoščenje.

Komunistični list pristavlja da je Kren "pravi ljudski duhovnik." Torej eden je le ubogal OF in Jožeta Primožiča.

Jožeta sem površno poznal že prej. Star je bil 33 let, po poklicu gradbeni inženir. Našel sem ga v slovenski družbi v tretji štubi. Takoj sva se zmenila. "Ali si kaj lačen? Včeraj sem dobil od doma paket. Pojdi, bova malo jedla."

Tako me je na lepem povabil na malico. Zlezla sva na pograd in uživala dobrote: kos prekajene slanine, par kosov prepečenca in vsak po eno jabolko. Nato sva pokadila cigareto. Blažen dan, prvi v taborišču, ko sem bil skoro sit!

Z Jožetom sva ostala dobra tovariša do njegove prezgodnje smrti. Kar sva imela, sva delila, redke dobrote in pogoste težave. Pomagala sva drug drugemu, drug drugega podpirala. Najino različno politično prepričanje ni bilo nobena ovira.

V glavnem so bili v štubi ujetniki, ki so bili za delo nesposobni, invalidi in rekonvalescenti. Mladih, zdravih ljudi je bilo le malo. Zato so le redko šli na zbor za delovne komande. Kadar so pa šli, so prišli skoro vsi nazaj.

Drugače je bilo seveda, kadar so se sestavljali transporti invalidov in za delo nesposobnih ujetnikov.

(Dalje prihodnjije)

ZASTOPNIK M A D ŽAROV.

Velenarodni člani Osvobodilne fronte imajo tudi madžarske člane. Zanje je govoril njih zastopnik iz Dolnje Lendave v madžarsčini. Izjavljal je, da bodo Madžari delali po programu OF. Seveda ne po njenem narodnem, ampak mednarodnem programu. Zastopnik Nemcev ni govoril. Tako je narodnost OF. Čisti mednarodni komunizem!

ODBOR OF. — Predsednik je ostal staro figovo pero komunizma na Slovenskem Jože Vidmar, podpredsednik so Kidrič, Kardelj Rus in Koček. Ker smo zgoraj govorili o duhovnikih, naj ne pozabimo, da sta v širšem odboru tudi nekdanja duhovnika Mikuz in Lampret. V izvršni odbor ju niso vzeli. Ali sta še premalo zanesljiva?

IN SE EDEN, DA GA NE POZABIMO. — Ker je politika za pesnike posebno prikladna, je Oto Župančič poskrbel, da ne bi nanj pozabili. Poslal je pozdrav, v katerem hvali Komunistično partijo.

PROTESTI. — Da ne boste mislili, da je OF kar tako, moramo povedati, da je poslala Ameriki, Angliji in Franciji protest proti predlogu, da bi Trst pripadel Italiji. Ali je kdo protest komunistov v kapitalističnih državah bral, zgodovina ne pove. Za Koroško je šel protest na konferenco pomočnikov zunanjih ministrov v London. Mi se bojimo, da ta krik mednarodnih komunistov naši narodni stvari le škoduje.

BRUSHING DOES IT

KEEP rayon draperies clean and sparkling between launderings or dry cleanings by giving them an occasional brushing. This also assures greater serviceability, as accumulated dirt may weaken the fabric. If you're planning new draperies or curtains this season, why not try making your own! Send for the helpful free leaflet, "Tips on Sewing Rayon Draperies and Curtains." To get your copy, just send a stamped, self-addressed envelope to the Women's Page Editor of this paper.

EDINA, SAMO MOŠKA, NEPRISTRANSKA DRUŽABNA ORGANIZACIJA

Slovenska moška zveza v Ameriki

Ustanovljena 1. januarja, 1939. Inkorporirana 13. marca, 1939 v državi Ohio.

Glavni sedež: BARBERTON, OHIO

ENA NOVA MODERNA ORGANIZACIJA NA DRUŽABNEM, SPORTNEM IN KULTURNEM POLJU

Nobenih pristopnih stroškov. Ne potrebujete nobene zdravniške preiskave

Pristop od 16. do 65. leta.

Za 25 centov mesečnega assessmenta, plačuje dobrostoječemu članu do \$100 pogrebnih stroškov.

Vsak Slovenec bi moral biti član te nove nepristranske organizacije.

GLAVNI ODBOR:

Častni predsednik: FRED UDOVIČ, 189-22nd St., Barberton, O.
Predsednik: ANTON RUDMAN, 719 E. 18th St., Cleveland, O.
Prvi podpredsednik: FRANK J. MACEROL, 1172 Norwood Rd., Cleveland 3, Ohio.

Drugi podpredsednik: JOSEPH LUKZ, RFD 1, Box 528, Niles, Ohio.
Tajnik: VINCENT H. LAUTER, 1012 Wooster Rd., West Barberton, O.
Blagajnik: JOSEPH ŠHEGA, 207-23rd St. NW, Barberton, Ohio.
Zapisnikar: JOŽE GRDINA, 6121 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik in prvi nadzornik: CHARLES BENEVOLO, 821 Alhambra Rd., Cleveland 10, Ohio.

Drugi nadzornik: NIKOLA KLASAN, 1155 E. 58 St., Cleveland 3, Ohio.

Tretji nadzornik: ANDREW MACEK, 18810 Trafalgar Ave., Cleveland 10, Ohio.

FINANČNI ODBOR:

Predsednik in prvi odbornik: MATT INTIHAR, 21491 Naumann Ave., Euclid, Ohio.

Drugi odbornik: JOSEPH PIŠKUR, 133 Smithsonian St., Girard, Ohio.

Tretji odbornik: FRANK BRANCEL, 1246 E. 59 St., Cleveland 3, Ohio.

Za pojasnila se obrnite na glavnega tajnika Slovenske Moške Zveze 1012 Wooster Rd., West Barberton, Ohio.

Cenjeni člani Slovenske moške zveze!

Ravnokar smo pregledali poročila naših podružnic za zadnje mesece. Kar veselo je, ko vidimo, kako agilno člani delujejo v pridobivanju novega članstva.

Le tako naprej. Vsak nov član podpre in izboljša stanje naše edine samo moške organizacije.

Vsak pričetek je težak in tako je bilo tudi pri nas, pri naši Slovenski moški zvezi, ampak sedaj pa že gre z vsakim poročilom boljše in z vašo ogilnostjo bomo prišli do končnega uspeha in cilja. Zapomnite si: vsak Slovan je lahko član SMZ. Vprašajte svojega prijatelja ako še ni član, da postane član ene najboljših slovenske organizacije, katero vedno deluje za korist in napredek ameriških Slovencev.

Z bratskim pozdravom,
Vincent H. Lauter, gl. tajnik SMZ.

Breskve

Nekoč prinese kmet iz mesta pet najlepših breskev, ki jih je mogel najti. Otroci so videli le sadeže prvič. Zelo so se žudili in imeli veliko veselje, ko so gledali lepe sadeže z rdečimi liči in z rahlim puhom. Oče je razdelil breskve takole: po eno je dal vsakemu izmed štirih otrok in peto njihovi materi. Ko so se zvečer vrnili, jih vpraša: "No, kako so vam ugajali sadeži?"

"Izorno, dobri očka" je rekel najstarejši. To je sadež izvrstnega okusa. Skrbno sem shranil peško in upam, da bo lahko zrastle drevo."

"Prav," je rekel oče: "biti varčen in skrben za prihodnost, mora biti vsak kmet."

"Jaz," je zaklical najmlajši, "jaz sem pa svojo breskvo pojedel in vrgel peško proč; in mamica mi je dala še polovico svoje breskve. O, kako je bila sladka!"

"O," je rekel oče, "ti nisi razval preveč pametno; toda za takega otroka je to, kar si storil, nekaj naravnega. Kar se tiče pameti, je še dosti prilike v tvojem življenju." Tedaj je rekel drugi sin: "Jaz sem pa pobral peško, ki jo je vrgel proč najmlajši bratec, jo strl in našel v njej jederce, ki je imelo okus kot oreh; svojo breskvo sem pa prodal in za denar, ki sem ga dobil, jih bom lahko kupil en ducat, ko pojdem v mesto."

Oče je zmajal z glavo in rekel: "Glejte, ta je zares najboljši prebrisan, toda ne popolnoma naraven. Bog ne daj, da bi postal ti trgovec."

"In ti Edi?" je vprašal oče dalje še zadnjega.

Preprosti in zaupni Edi je odgovoril: "Jaz sem jo nesel sosedovemu sinu, ubogemu Jurčku, ki je bolan in ima mrzlico. Ni je hotel vzeti, pa sem jo položil na njegovo posteljo in odšel."

"Torej," je vprašal zdaj oče, kdo od vas je najbolje vporabil svojo breskvo?"

Trije otroci so zaklicali: "Naš bratec Edi." Edi pa ni rekel nič. Njegova mamica ga je objela s solzami v očeh.

Okradeni skopuh

Primate tatu, primite tatu! Ukradel mi je moj denar, kdo je? Kaj se je zgodilo? Kje se je skrnil? Kaj naj storim, da ga najdem? Kam naj tečem? Kam naj ne tečem? Oh, moj ubogi denar, dragi prijatelj! Brez tebe mi ni mogoče živeti. Zares nič več ne morem, umiram, mrtev sem, pokopan sem. (Moliere).

—Največ volne se pridobiva v Avstraliji, britski južni Afriki, Argentini in v Zed. državah.

Vas muči revmatizem? Mi imamo nekaj posebnega proti revmatizmu. Vprašajte nas.

Mandel Drug
15702 Waterloo Rd.
slovenska lekarna

DELO DOBIJO

Za vodstvo kuhinje
Zakonski par dobi delo za vodstvo kuhinje v gostilni. Zglaste se ali pokličite lastnika. Kuhinja je popolnoma opremljena. Pokličite PR 8773 ali PR 8592 vsak čas. 2537 St. Clair Ave. (122)

Ženske za čiščenje

Ure od 6 zjutraj do opoldne

Plača

Zglaste se v

Employment Office

Wm. Taylor Son & Co.
630 Euclid Ave. (128)

MALI OGLASI

Lepa zidana hiša naprodaj

V bližini E. 185. St., za 1 družino, 6 sob, sprejemna soba, jedilna kuhinja, 1 spalna soba spodaj, 2 spalnici zgoraj in kopalnica, beneški zastori, storm doors, windows and screens, garaža, vrt z nekaj sadnim drevjem, vse je v dobrem stanju in se lahko takoj vselite vanj. Za podrobnosti pokličite

Edward Kovač Realty
960 E. 185. St.
KE 5030 (x)

Stocker naprodaj

Počahontas avtomatičen, se polni iz premogovnice, komplet z vsemi kontrolami; zraven tudi 2 in pol do 3 tone premoga za stocker. V perfektnem stanju. Kdor prvi ponudi primerno ceno, ga dobi. Pokličite EN 0670. (124)

Hiša naprodaj

Naprodaj je hiša 4 sob, opremljena, nahaja se na 104. cesti blizu Union Ave. Za podrobnosti pokličite Michigan 5716. (123)

CHRISTIANA LODGE AND COTTAGES

Edwardsburg, Mich
The Lodge has 30 rooms with connecting shower and toilet. There are 17 cottages with private shower and toilet. Central dining room with American-European cooking.
All sports: golf, dancing, tennis and shuffleboard, outdoor games. Cater to overnight guests.
Located in Christiansa Lake in a grove of large trees. 100 acres of private playground on US 112.
Write for folder.

CHRISTIANA LODGE
Dominic Krasovec, Prop.
Phone 912675
P. O. Edwardsburg, Mich.

Thomas Flower Shop

CVETLICE za vse prilike
Sopke in cvetlice lahko brzojavimo na vse kraje
Albin in Fred Thomas
(Tomc), lastnika
14311 St. Clair Ave.
GL 4316 Res.: EN 8635

VSE VRSTE RADIJEV - PRALNIKOV in CISTILCEV

POPRAVIMO V 24 URAH
Zastonj pridemo iskat in pripeljemo nazaj
MALZ ELECTRIC
6902 ST. CLAIR AVE. EN 4808

JOHN ZULICH

INSURANCE AGENCY
FRANCIS ZULICH, agent
Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohištvo.
IVanhoe 4221
18116 NEFF ROAD

Znamke!

Jugoslovanske znamke prodaja

August Kollander
6419 St. Clair Ave.
v S. N. Domu

(Tues.-x)
Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

Israeli pastir. — Rancarski jezdec v Severni Palestini, blizu libanonske meje na straži pri židovskih čredah. Ti čuvarji morajo biti vedno na paznji, da čuvajo črede pred sovražnimi napadalci.

PREKLETA KRI

ROMAN

Karel Mauser

1. Zabrezje leži v kotlu, ki ni velik, zato daje prostor le hišam in hlevom. Njive so skoraj vse v bregih. Samo gruntarji jih imajo nekaj na ravnem. To so Piškotar, Jeklic in Kocjan. Sicer pa Zabrezje ni veliko. Vsega skupaj je enajst gospodarjev. Polgruntarja sta Kamnar in Balant. Vsi drugi so bajtarji, kakor pravi Piškotar. Toliko imajo, da žive ob krompirju in močniku. Se reče: nihče nima več kot troje glav živine in po dva prašiča. Pa ne vsi. Petrač, Vižar in Mrkovec imajo po enega konja, Dovernik, Grmač in Gornik pa voli. Zavoljo drv, ki jih vozijo na Breg in v Brega v Kranj. Piškotar, Jeklic in Bobnar z Brega kupujejo še stoječ les in napravljajo bukove kletfrc. Nekaj zasluzka imajo vendar zabreški fantje in možakarji, ko je zemlja tako skopa. Lahko bi bilo boljše, ko bi Piškotar ne bil tak. Na lepem požene ceno navzdol. Prodaj sam kaj, če moreš, ko pa Piškotar vse drži v pesti. Ne moreš migniti. Piškotar nastavi ceno. Pod njo ne moreš prodati, se ti ne splača. Več zaješ po poti, kot skupiš. Jim ni kazalo drugega. Kako boš pa gledal, zlodaj, če vsa vas vozi, tvoj konj pa brez dela stoji v hlevu. Je pa vseeno.

Mrkovec se je nekaj puntal. Pa ni vzdržal. Nazadnje je prosil Piškotarja, naj ga vzame za vozarja.

Samo pritiska naskrivaj. Ve, kje koga čevlji žuli. Vso vas je počasi ožil okrog prsta. Samo Kocjan se ne da. Piškotarjeva domacija stoji sredi vasi. Najmočnejša je. Na dvorišču raste kostanj, ki z vrhom moli čez hišno slame. Hlevi so polni, le pri otrocih Piškotar nima žegna. Ga tudi stari ni imel. Ko je prevzel mlin, je pripeljal k hiši Bobnarjevo Maričko z Brega. Ljudje so govorili, da jo je privlekel, ker Marička ni hotela v Zabrezje. Predobro je poznala Piškotarja. Albin ni bil nič boljši. Toda oče se niso vdali. Z vekom je pričela gospodinjiti v Zabrezju. Ko se je rodil prvi otrok, Matevž, je pričela hirati. Kolobarjaste oči so jo delale še bolj revno. Ljudje so jo koj obsodili za jetično. In kazno je bilo, da se niso zmotili. Smilila se jim je, ko so videli, kako Piškotro plenira za dekle, reči pa ni upal nihče na glas. Piškotar se ne da učiti.

Kdo bi tudi bodel v vola? Mrkovec? Reva. Dvojce otrok ima. Fronca in Fonza. Tretji je na poti. Vesel je, da mu Piškotar pusti voziti in da nekaj zasluži. Vižar? Ima doma dosti posla. Vesel je, da se mu Tomažek tako dobro nareja. Da je bučman zdrav in čvrst. Kaj bi se človek zamerjal, ko na gotove čase Piškotarja vsak potrebuje.

Piškotar čovek ve in pestaja vaški Bog. Kadar korači k maši na Breg, vsak pred njim s prstom privzdigne klobuk.

Ne moreš drugače. Nihče ga ne obraja, boji se ga pa vsak. Kako je stisnil Orešnika z Brega! Revez še pisniti ni mogel. Gmajno za gmajno mu je trgala in drobila zemljo, dokler mu ni ostala gola bajta. Revez je s tožbo poskusil, pa ni uspel. Danes dninari in je vesel, če ga Piškotar vzame za sečo.

Grmač in Dovernik. Kar je dela, bodo že ženske ponaredile. Zvečer pa možje, ko se vrnejo. Saj ni veliko tistih ficnikov, ki ti jih ob tednu vrže Piškotar, poznajo se pa vendarle. In zdaj se je delo na polju že toliko uneslo, da ženske same zmagujejo.

Je pa z vozarjenjem tudi križeva. Beležev klanc upeha konja in voznika. To je pridušanja in kletve, dokler ne sloje vozovi na ravnini. Včasih je treba pripraviti. Oznojenim konjem utripajo lakotnice, kot da se mislijo pretrgati.

! Bistahor! Hovt! — Hovt!

Kletve in kriki padajo, živali se mučijo, vozniki s kammom v roki čakajo, kdaj se bo konj ustavil, da brž podstavijo kolo. Drugače se žival ne more prav odpočiti.

Ej, kako se vse oddahne, ko pride na vrh. Vozniki z rdečkastimi robci obrisejo čelo, zvišje cigareto in z biševnikom pritrkujejo občla.

Piškotar slabo plačuje tak trud. Na vražje slabo. Kocjan jih naskrivaj šunta, naj se vsi skupaj spuntajo. Moral bo

dvigniti zaslužek. Pa si dedci ne upajo. Hudča, Kocjan lahko govori, ko mu Piškotar ne more blizu. Druge pa ima v pesti. Mrkovec ga je že poskusil. Nobeden nima korajže, da bi stopil pred Piškotarja in moško pevedal. Posebno, kdor ima otroke, je tiho. Čevlji so dragi, obleka tudi in otroci na zimo ne morejo ostati bosih in goli.

Vse to drži ozakarje za vrat. Doma, ob ežna, se pokolnejo in potožijo, javno pa že ne upajo.

Zadnjič se je Vižar uklinjal. V nedeljo po nauku ga je Piškotar počakal pred cerkvijo.

"Ti, Vižar, nič ne silim. Bom pa za drugi teden Balantu rekel:

In Vižar je moral prositi. Z zobmi je škripal, prosil pa je. Denar je le denar.

Ej, križana gora, v Zabrezju je hudo. Kar nekam priklenjen si, ne moreš si pomagati. To vse grize.

Jesen je nekam brž rinila v zimo. Na Andrejevo se je sneg pokadil tudi v Zabrezju. Na gorah ga je bilo že dobršno metro.

No, zdaj bo pa časa dovolj. Mrkovec je pripravil vitre. Nekaj novih košev bo treba splesti. Z gnojem jih tako brž razonegaviš. Čez dan voznika, zvečer pa zase. Se vsaj z otroki lahko malo zmeni, pa ženi no jadicovanje poslušaj. Čez dan se res ne moreta zgovoriti. Kje neki, ko pa Piškotar zahteva čelga človeka?

Prijetno se zdi Mrkovec do-

ma. Žena je zgovorna, čeprav ni kaj zdrava. Tretjega otroka čaka, pa jo daje. Hvala Bogu, da sta Fronca in Fonza zdrava. Bučnana. Fronca ime pet let, Fonze pa tri. Smrkovec ti vse udeneta. Pa ju je Mrkovec le vesel. Naj je razgrajata, da sta le zdrava. No, ja, včasih mora tudi leskovka peti. Mrkovec noče srkljancev. Naj se otroci koj navadijo ubogati. Mrkovec nima toliko kot Piškotar. Dve kravici in konja pa enega prašiča. Toliko, da je mleko doma pa zabela. Otroci so navajeni na krompir in močnik, na kašo in zelje. Pa se bučnana kar potegujeta in rasteta.

Mrkovca skrbi, kako bo. Na, zdaj bo že tretji in nihče ne more reči, da ne bo še četrti kdaj.

Saj bi ga ne skrbelo, ko bi bilo dovolj zemlje. Pa je nima. Vse zaplate so v bregu. S konca njiv je že robidovje in trnje. Pa še v njive sili, zlodej.

Preklemanska reč! Mrkovec mora misliti na tretjega, ki ga še ni. Hotel bo imeti svojo žlico in svoj kos kruha.

Ze nekaj dni sem Mrkovec samo premišljala. Ko bi njivo in Obočnici podaljšal. Trnje in robido bi bilo treba izrjavati, otrok pa zemljo pošteno pre-

že, da bodo. Ce že bogatije ni, vsaj otroci so. Na zimo vsaj dolgečas ni, —Komaj pet odstotkov ameriških domov je opremljenih s pripravo za hitro pogasenje ognja (fire extinguisher).

Pa bi bilo koj za enega več kruha. Se v sanjah se Mrkovec peha v breg in stoji na njivi. Do smrek bi jo še lahko porinil v hrib. Ko bi le poskusil. Koj na pomlad. Pepela bi nanosil nanjo.

Mrkovka noče nič reči. Kaj naj reče, ko se ji mož smili? Ze tako se revež pobija, da je ves neumen.

"Še ti ne zdi, Neža, da bi bilo prav?"

"Prav bi že bilo, toda pretegniti se tudi ne moreš."

"Zavoljo otroka," je ves nežen Mrkovec. Smili se mu žena, ki jo tretja nosečnost tako muči.

"Sam najboljšje veš, kako bo bolj prav."

Kar težko čaka Mrkovec na pomlad. Saj je krvavo potreben Piškotarjevega denarja, toda sreča se Mrkovec samo na polju. Kako je treba vse prekupati, razrahljati, da kaj rodi. Mrkovec dela počasi, z ljubeznijo in pri tem misli vselej na ženo in na otroke. In kar brž mine čas.

Včasih pride v vas Vižar. So sedaj sta si dobra prijatelja. Tudi Balant se večkrat oglasi s Primožkom.

Otrok je v Zabrezju kot topolej pa zemljo pošteno pre-

Odpremljanje POŠILJK v Jugoslavijo

STANDARD PAKETI IN MOKA: Po novih predpisih je dovoljeno poslati samo 25 funtov moka na osebo in to le kadar je moka vključena v paketu z drugim stvarmi. V skladu s to odredbo sedaj pošiljamo v Jugoslavijo ŠTIRI različne STANDARD PAKETE s prvotno hrano, kateri so zapakirani v lesenih zabojih in povezani z jeklinimi obroči. Poedinec lahko pošlje največ 5 standard paketov z isto ladjo in to na pet različnih oseb v Jugoslaviji.

Paketji so sledeči:

PAKET "A" 150 Lbs. net — \$55. PAKET "C" 70 Lbs. net — \$33.
 PAKET "B" 100 Lbs. net — \$35. PAKET "D" 61 Lbs. net — \$21.

V ceni teh paketov so vrstnani vsi stroški DOVOZA DO KRAJA PREJEMNIKA, bilo kjerkoli v Jugoslaviji, kakor tudi zavarovanje. Paketi so zavarovani za celotno izgubo (total loss). NA TE PAKETE SE NE PLAČA NOBENE UVOZNE CARINE V JUGOSLAVIJI.

PRIVATNI PAKETI: Pakete, ki jih sami naredite prejemo samo v kolikor jih lastniki oziroma pošiljatelji sami prinesejo v naše skladišče. Za te pakete računamo kakor prej 10 centov od funta in dodatno dolar od paketa. Pošiljatelj lahko prejet zavaruje, ako doplača 4% deklarirane vrednosti paketa. Tudi te pakete zavarujemo samo za CELOTNO IZGUBO (total loss). Za nezavarovane pakete nismo odgovorni. Paketov iz krajev izven New Yorka poslanih potom pošte ali Railway Expressa NE sprejemamo iz tehničnih razlogov.

Vprašajte takoj za naš cenik STANDARD PAKETOV IN NAROCILNE LISTE (Order forms).

Z NAROCILNIMI LISTAMI se daje vsakomur priliko, da lahko naroči po pošti, posluži pa se jih lahko tudi pošiljatelji iz New Yorka in okolice, ki nimajo časa naročiti paketov osebno v našem uradu.

Čeke in Money Orders napravite na: "DOBROVOLJNI ODBOR."

Pakete odpremljemo vsakih 14 dni z ameriški, po priliki pa tudi z jugoslovanskimi ladjami.

Opozarjamo, da z naročitvijo postane naročeno blago last pošiljatelja, dočim smo mi le posredovalci med pošiljateljem in tukajšnjimi oblastmi.

DOBROVOLJNI ODBOR
 245 West 18th Street New York 11, N. Y.
 Telefon: Watkins 4-9016

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamci Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki... Posluje že 52. leto

Članstvo nad 40,000
 Premoženje nad \$6,000,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 129.91%

Če hočeš dobro sebi in svojim drugim, zavaruj se pri najboljši, posredni in nadslovenski podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

Kjer se lahko zavaruješ za smrtno, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 66. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate sedanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vдов in sirot. Če se nisi član ali članica te močnega in bogate katoliške podpore organizacije, potruži se in pridruži takoj!

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrni na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
 351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

Stara in nova noša. — Slika nam predstavlja holandsko mater, Corneles Ckess in njena dva otroka. Mati in hčerka sta oblečeni po domači holandski noši, sinček pa ima že bolj moderno oblekco. Mati in hčerka nosita oblačilo, kakršno je v Volendamu običajno že nad 300 let.

SUDS FOR HAIR—Victor Vito, prominent New York hair stylist, advocates the use of beer externally and pours some of it on the head of a customer, Mrs. Esther Howard. Vito who uses 12 kegs of beer a week in his salon, advises women to pour the lager on their locks in shampooing.

—AND THE WORST IS YET TO COME

—in najhujše šele pride

W. Wellington

1894 1948

NAZNANILO IN ZAHVALA

Potrtega in žalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je umrla naša blaga in dobra mati

Magdalena Salaj

ki je previdna z svetimi zakramenti zaspa v Gospodu dne 22. maja 1948.

Pokojna je bila rojena dne 1. januarja 1894 v Nedeljici v Prekmurju.

Pogreb se je vršil dne 26. maja 1948 iz Golubovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Pavla na E. 40th St., in po sveti maši zadušnici, katero je daroval č. g. Rev. Simon Nekić ob asistenci č. g. Rev. Zivicha in Rev. Markuzicha smo jo položili k zemeljskemu počitku na pokopališču Kalvarija.

V dolžnost si štejemo, da se na prvem mestu zahvalimo č. g. Rev. Simonu Nekiću, ki je pokojno previdel z svetimi zakramenti, opravil zanjo sveto mašo zadušnico ter druge pogrebne molitve in pa ker je pokojnico spremljal na pokopališče vse do njenega groba. Za vse to njemu naš iskreni Bog plačaj! Dalje se zahvalimo č. g. Rev. Zivichu in Rev. Markuzichu za asistenco pri sveti maši.

Dalje se zahvalimo številnim sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so poklonili toliko lepih vencev ter pokojnico ozajšali, ko je počivala na mrtvaškem odru.

Dalje enako zahvalo vsem, ki so darovali za svete maše, ki se bodo opravile za mir in pokoj njene duše.

Dalje zahvala vsem, ki so dali na razpolago svoje avtomobile na dan pogreba povsem brezplačno.

Dalje se zahvalimo vsem, ki so pokojnico kropili in molili za mir in pokoj njene duše in vsem, ki so se udeležili pogrebne svete maše ter pokojnico spremljali na njeni zadnji poti.

Zahvalimo se vsem našim sosedom za vsvo pomoč, ki so jo nam nudili ob smrti naše drage matere; prav tako za izraze sožalja.

Končno se zahvalimo Golubovemu pogrebniemu zavodu za vso prvotno postrežbo, ki so nam jo dali.

Vi pa, predraga mati, počivajte v miru in lahka naj vam bo ameriška gruda, duši Vaši pa večni mir, ki naj ga vam da dobri Bog za vse Vaše trpljenje in skrbi, ki ste jih imeli z nami, da ste nas odgojili; naj bo dobri Bog Vaš obilni plačnik za vse.

Bog, ki vsako dela plača verno, plačaj vam ljubezen neizmerno, naj vam večno srečo On prisodi za trpljenje in težkote, ki ste jih imeli z nami.

Vaši žalujoči otroci:

ERNEST, ALBERT, MATHEW, sinovi
 VERONKA, ELIZABETH, SOFIJA, ARDELL,
 JOSEPHINE, ELSIE, hčere

Cleveland, Ohio, 22. junija 1948.